

CONTROLEORGaan OP DE POLITIONELE INFORMATIE

Uw referentie

Onze referentie

Bijlage(n)

Datum

DA260018

27.07.2026

Betreft: Advies betreffende een wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 21 december 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden en van de wet van 2 oktober 2017 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid, teneinde de veiligheid bij voetbalwedstrijden te vergroten.

Het Controlegeorgaan op de politionele informatie (hierna afgekort 'COC' of 'Controlegeorgaan').

Gelet op de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (BS, 5 september 2018, hierna afgekort als 'WVG') inzonderheid het artikel 59 §1, 2^e lid, artikel 71 en Titel VII, inzonderheid artikel 236.

Gelet op de wet van 3 december 2017 tot oprichting van een Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna afgekort 'WOG').

Gelet op de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt (hierna 'WPA').

Gelet op de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus (hierna 'WGP').

Gelet op de *Law Enforcement Directive* 2016/680 van 27 april 2016 (hierna '*LED*').

Gelet op de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens.

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 "*betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG*" (algemene verordening gegevensbescherming of 'AVG');

Gelet op de overmaking aan het Controlegeorgaan op 6 mei 2026 door de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna 'GBA') van het verzoek tot advies van de Voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers met betrekking tot voormeld wetsvoorstel van 6 mei 2026 in het kader van het zgn. 'één loket principe' (cf. artikel 54/1 §1 WOG);

Gelet op het verslag van de heer Frank Schuermans, Voorzitter *a.i.* van het Controlegeorgaan.

Brengt op 27 juli 2026 het volgend advies uit.

I. Voorafgaande opmerking nopens de bevoegdheid van het Controleorgaan

1. In het licht van, respectievelijk, de toepassing en omzetting van de Verordening 2016/679¹ en de Richtlijn 2016/680² heeft de wetgever de taken en opdrachten van het Controleorgaan grondig gewijzigd. Artikel 4 § 2, vierde lid, van de organieke wet van 3 december 2017 betreffende de oprichting van een Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna afgekort 'WOG') bepaalt dat de competenties, taken en bevoegdheden als toezichthoudende autoriteit voorzien door de Verordening 2016/679 voor de politiediensten in de zin van artikel 2,2°, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus, worden uitgeoefend door het Controleorgaan. Het betekent onder meer dat het Controleorgaan ook bevoegd is wanneer politiediensten persoonsgegevens verwerken die buiten de opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie vallen, bijvoorbeeld in het kader van sociaaleconomische doeleinden of human resources verwerkingen. Het Controleorgaan moet geraadpleegd worden bij de voorbereiding van wetgeving of een regelgevende maatregel die verband houdt met de verwerking van persoonsgegevens door de politiediensten van de geïntegreerde politie (zie artikel 59 §1, 2^e lid en 236 §2 WVG, artikel 36.4 van de AVG en artikel 28.2 van de Richtlijn politie-justitie). Daarbij heeft het Controleorgaan de opdracht om te onderzoeken of de voorgenomen verwerkingsactiviteit door de politiediensten in overeenstemming is met de bepalingen van Titel 1 (voor de niet operationele verwerkingen)³ en 2 (voor de operationele verwerkingen) van de WVG⁴. Daarnaast heeft het COC ook een ambtshalve adviesopdracht voorzien in artikel 236 §2 WVG en een algemene voorlichtingsopdracht van het brede publiek, betrokkenen, verwerkingsverantwoordelijken en verwerkers in de materie van het privacy – en gegevensbeschermingsrecht voorzien in artikel 240 WVG.

2. Wat betreft derhalve in het bijzonder de verwerkingsactiviteiten in kader van de opdrachten van bestuurlijke en/of gerechtelijke politie brengt het Controleorgaan advies uit, hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek van de Regering of van de Kamer van volksvertegenwoordigers, van een bestuurlijke of gerechtelijke overheid of van een politiedienst, inzake iedere aangelegenheid die betrekking heeft op het politionele informatiebeheer zoals geregeld in Afdeling 12 van Hoofdstuk 4 van de wet op het politieambt⁵.

¹ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 "betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG" (algemene verordening gegevensbescherming of 'AVG').

² Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 "betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad" (hierna 'Richtlijn Politie en Justitie' of *Law Enforcement Directive (LED)*).

³ Artikel 4 §2, 4^e lid WOG.

⁴ Artikel 71 §1, 3^e lid WVG.

⁵ Artikelen 59 §1, 2^e lid en 236 § 2 WVG.

3. Het Controleorgaan is, ten aanzien van de politiediensten, de Algemene Inspectie van de federale politie en lokale politie (afgekort 'AIG') zoals bedoeld in de wet van 15 mei 2007 op de Algemene Inspectie en de Passagiersinformatie-eenheid (hierna afgekort 'BELPIU') bedoeld in Hoofdstuk 7 van de wet van 25 december 2016 tevens belast met het toezicht op de toepassing van Titel 2 van de GBW en/of de verwerking van persoonsgegevens zoals bedoeld in de artikelen 44/1 tot 44/11/13 van de wet op het politieambt en/of elke andere opdracht die haar krachtens of door andere wetten wordt verleend⁶.

4. Het Controleorgaan is ingevolge artikel 281, § 4, van de algemene wet van 18 juli 1977 "*inzake douane en accijnzen*", zoals gewijzigd door de wet van 16 mei 2024 "*tot wijziging van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens* ten aanzien van de Dienst Geschillen van de Algemene Administratie van Douane en Accijnzen bevoegd in het kader van de vorderingen gericht aan de BELPIU in fiscale materies.

5. Het COC is tot slot ook belast, in het kader van de dataretentie wetgeving, op grond van artikel 126/3 §1, 8^e lid van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie (hierna afgekort 'WEC'), zoals gewijzigd door de wet van 20 juli 2022 betreffende het verzamelen en het bewaren van de identificatiegegevens en van metagegevens in de sector van de elektronische communicatie en de verstrekking ervan aan de autoriteiten (*BS* van 8 augustus 2022), met de validatie van de statistieken met betrekking tot het aantal strafbare feiten en de bewaringstermijn voor elk gerechtelijk arrondissement en elke politiezone in het kader waarvan het al zijn bevoegdheden uitoefent die hem zijn toegekend bij titel 7 van de wet van 30 juli 2018. Het is daarnaast ook nog belast, in toepassing van artikel 42 § 3, 2de en 3de lid WPA met de controle van de vorderingen van de Cel Vermiste Personen van de federale politie tot opvraging van de gegevens met betrekking tot de elektronische communicatie betreffende de vermiste persoon.

6. Het Controleorgaan is bevoegd om advies te verlenen over aspecten met betrekking tot de verwerking van informatie en persoonsgegevens en de bescherming van het privéleven door de verwerking van persoonsgegevens voor zover deze betrekking hebben op of in verband staan met de operationele en niet-operationele werking van de politiediensten en/of het personeel van de geïntegreerde politie (hierna 'GPI'⁷) en/of voor zover de voor advies voorgelegde ontwerptekst een impact heeft op de politionele informatiehuishouding in het algemeen.

7. Het Controleorgaan is daarnaast niet enkel een gegevensbeschermingsautoriteit maar een toezichthouder die evenzeer wettelijk belast is met de legaliteit, efficiëntie, effectiviteit en economie van de politionele informatiehuishouding⁸.

⁶ Artikel 71 §1, derde lid *juncto* 236 § 3 WVG.

⁷ Geïntegreerde politie – Police Intégrée.

⁸ Activiteitenverslag **2021**, randnummers 3, 52 en in het bijzonder 71 ("*Het COC heeft echter allerm minst alleen oog voor dataprotectie; het heeft evenzeer veel aandacht en is bevoegd voor alle andere operationele aspecten van de politionele*

II. Voorwerp van de aanvraag

8. De adviesaanvraag heeft betrekking op een wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 21 december 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden (hierna "de voetbalwet") en van de wet van 2 oktober 2017 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid (hierna "de WPV"⁹), teneinde de veiligheid bij voetbalwedstrijden te vergroten (hierna 'het wetsvoorstel'). Naar aanleiding van hoorzittingen in de Commissie Binnenlandse Zaken en een aantal incidenten tijdens voetbalwedstrijden zouden, volgens de stellers van het wetsvoorstel, de bestaande veiligheidsmaatregelen moeten worden aangescherpt en de sancties beter moeten worden toegepast.

Aangezien het wetsvoorstel ook een impact heeft op het informatiebeheer van en door de GPI en/of op de bevoegdheden van politieambtenaren, zal het Controleorgaan zich in het huidige advies beperken tot die aspecten van het ontwerp die daarmee in verband staan. In dit geval betekent dat de artikelen 13 en 18 van het wetsvoorstel. Voor het overige verwijst het Controleorgaan naar het advies van de GBA.

III. Analyse van de aanvraag

A) Algemene opmerking

9. Algemeen moet worden opgemerkt dat het wetsvoorstel in zeer verregaande mate uitvoering wil geven aan een sterk aanwezige tendens en dito lobbywerk om steeds meer en steeds meer indringende politietaken te *outsourcen* naar de private sector. Die tendens is er zeker bij bepaalde politiechefs zelf die af willen van wat zij - ten onrechte - niet beschouwen als 'het echte politiewerk', maar is er vooral ook in de private sector, getuige onder meer de externe communicatie van beroepsvereniging ARXIA (www.arxia.be) en, *in casu*, de wensen van de CEO van de pro league om bewakingsagenten "*meer bevoegdheden te geven*": het zou dan (limitatief?) gaan om identiteitscontroles in het stadion te kunnen doen en ook om explosievenhonden te kunnen gebruiken¹⁰.

Huidig wetsvoorstel komt tegemoet aan deze desiderata en gaat daarin zeer ver, kennelijk verder dan wat de CEO van de pro league aanhaalde, en is zelfs, voor zover het COC kan inschatten, één van de

informatiehuishouding"); Activiteitenverslag **2025**, randnummer 4 ("We benadrukken dat het COC **niet louter** een dataprotectie autoriteit is, maar ook een 'reguliere' controle-instantie met aandacht voor elementen als efficiëntie en effectiviteit. Maar, het moet gezegd, dit aspect van zijn optreden schuift meer en meer naar de achtergrond door de toegenomen werkdruk (cf. *infra*)."), www.controleorgaan.be/jaarverslagen; artikel 71 §1 WVG.

⁹ Afkorting voor **W**et **P**ivate **V**eiligheid.

¹⁰ *Parl. St. Kamer*, 2025-2026, n° 1218/001, p. 7-8, Wetsvoorstel, Memorie van Toelichting,

meest verregaande 'privatiseringsvoorstellen' van de openbare orde handhavingsfunctie die ooit werden gedaan en dit door zeer belangrijke dwangbevoegdheden aan de private veiligheidssector toe te bedelen.

9.1. Het beginsel dat het monopolie van dwang en geweld tot de Staat behoort en dus tot publieke handhaving en handhavers wordt met dit wetsvoorstel verlaten. Op die manier wordt de (politieke) verantwoordelijkheid van de overheid, in hoofde van de bevoegde voogdijminister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken en Justitie, die rechtsstatelijk inherent is aan het monopolie van (fysieke) dwang en geweld geleidelijk aan verlegd naar de private bewakingssector doordat bevoegdheden, die in beginsel tot de exclusieve bevoegdheid van de overheid behoren, worden gecommercialiseerd. Dit leidt niet enkel tot het afwenden van verantwoordelijk van de bevoegde 'politieministers' maar roept ook fundamentele vragen op m.b.t. de rechtsbescherming van de burger.

Men kan immers nog bezwaarlijk ontkennen dat met dit soort van voorstellen grote stappen worden gezet naar een nieuw privaat 'politiekorps', met, vooralsnog, een limitatief opgesomde dwang – en geweldsbevoegdheden, maar wat hoe dan ook een fundamentele *shift* is in het denken over en het creëren van rechtskaders rond (openbare orde) handhaving, criminaliteitsbestrijding en het Belgische model van *Community policing*. Door steeds meer zgn. beweerdelijke 'niet politionele opdrachten' of opdrachten die niet zouden behoren tot de zgn. 'kerntaken' van de politie aan de private sector uit te besteden, plooit de politie zich steeds meer terug op de harde *crimefighting* en dominant repressieve aanpak, wat haaks staat op het Belgische politiemodel van gemeenschapsgerichte politiezorg (in het Engels: *community policing*) dat, althans zo wordt toch beweerd, nog altijd en dit sedert de politiehervorming van 1998, anno 2026, de basis is en blijft van het Belgische politieoptreden - en model.

De door de steller van het wetsvoorstel beoogde verregaande introductie en uitbreiding van handhavingsbevoegdheden voor private bewakingsagenten heeft dus een rechtstreekse impact op de politiewerking en politieorganisatie en is dus allesbehalve 'neutraal' en kan niet 'verpakt' worden onder het mom van het 'optimaliseren' van het veiligheidslandschap of als een voorbeeld van een, te pas en te onpas aangehaalde, 'PPS' (Publiek Private Samenwerking). De precedentswaarde van dit wetsvoorstel is bijzonder belangrijk. Het laat zich aanzien dat men snel de uitbreiding zal vragen naar andere toepassingen of domeinen om uiteindelijk potentieel zonder beperkingen private politie te kunnen laten inzetten. Er zijn immers beweerdelijk voordelen aan de inzet van private handhavers die men vaak niet openlijk durft te vermelden: bewakingsagenten zijn nooit afwezig of ziek (ze worden immers vervangen), zijn een stuk goedkoper in loon en toelagen, hebben geen dwingend en complex statuut qua te presteren uren, rustpauzes, gaan niet in staking of stiptheidsactie, enz. ...

9.2. Als men private bewakingsagenten toestaat op de openbare weg en/of voor het publiek toegankelijk plaatsen (zoals "*de stadionomgeving*"¹¹), identiteitscontroles te doen, gebruik te maken van pepperspray, handboeien (ontworpen artikel 145/18) aan te doen, honden (explosievenhonden zoals gevraagd door de CEO van de pro league, drugshonden, nog andere ?) te gebruiken, bevel te geven de omgeving van een stadion te verlaten (ontworpen artikel 145/6, 3^e lid), met dwang/geweld een persoon uit het stadion of zelfs "*de omgeving*" te verwijderen (ontworpen artikel 145/10), verplicht verslag uit te brengen aan de politie, identiteitsdocumenten in te houden (ontworpen artikel 145/11) en personen te laten 'vatten' (ontworpen artikel 145/14), t.t.z. van hun vrijheid beroven (gedurende twee uur of 30 min afhankelijk van het geval, indien de politie aangeeft niet te plaatse te zullen komen), een veiligheidscontrole doen bij die vrijheidsberoving (ontworpen artikel 145/17) en kennelijk politie-informatie zal kunnen ontvangen (van de "*bevoegde dienst*" waarmee enkel de politie kan bedoeld worden) m.b.t. de juiste identiteit van de gevatte persoon (ontworpen artikel 145/16, 2°, b), is het wel duidelijk dat de private bewakingssector met dit wetsvoorstel een harde handhaving- en politiefunctie toebedeelt krijgt en dus onvermijdelijk wordt gekozen voor een vorm van 'private politie'.

9.3. Daarbij komt de vraag hoe *in concreto* de talrijke voorwaarden die aan de toebedeelde bevoegdheden worden gekoppeld in het wetsvoorstel zullen worden gecontroleerd: hoe en wie gaat en kan dat überhaupt controleren? Waar er voor de politie een reeks toezichtmechanismen en organen bestaan, is dat voor de private veiligheidssector veel minder het geval. Waar er strenge statutaire en disciplinaire regels bestaan en toegepast worden is dat voor de private bewakingssector een grote vraag. De bestaande controle mechanismen vanuit de FOD Binnenlandse Zaken overtuigen nauwelijks en behoren trouwens tot de uitvoerende macht.

Waar er voor de politie gedetailleerde regels, systemen en functies bestaan rond informatieverwerking en gegevensbescherming is dat veel minder tot helemaal niet het geval voor de private veiligheidssector. Welke persoonsgegevens, waar, in welke applicaties en systemen, volgens welke modaliteiten en informatieveiligheidssystemen, voor hoe lang (bewaartermijnen), enz. ... zal er worden verwerkt? Wie heeft daar zicht op?

Voor de burger en rechtsonderhorige is dat allemaal zeer obscuur en zijn er alvast veel minder waarborgen en controlemechanismen voorhanden.

9.4. Het komt het COC m.a.w. voor dat hieromtrent minstens een zeer grondig maatschappelijk debat en debat met alle stakeholders meer dan noodzakelijk is vooraleer als het ware 'de Rubicon over te steken'.

Ongetwijfeld heeft dit soort van regeling ook een impact op de capaciteit van de politie. Hoe dan ook immers moet die politie, vroeg of laat, de zaken overnemen. Men creëert in de feiten immers veel meer oren en ogen op het terrein, meer 'handhavers', met vrij verregaande, maar niet ongelimiteerde,

¹¹ Ontworpen artikel 145/6, 2^e al. WPV

handhavingsbevoegdheden, wat zal leiden tot meer interventies en vaststellingen die evenwel allemaal moeten 'overgenomen' en afgewerkt worden door de reguliere politie, niet enkel puur operationeel maar ook op administratief vlak en op het vlak van persoonsgegevensverwerking.

Er zal dus een onmiskenbare impact zijn op de capaciteit van de politie, en niet, zoals vaak gemakshalve vaak wordt aangenomen, in het voordeel van de politie en de overheid.

B) Concrete opmerkingen

De Voetbalwet

10. Het artikel 25 van de voetbalwet wordt vervangen in zijn 1^e paragraaf door de volgende bepaling: *"De feiten die kunnen worden bestraft overeenkomstig de artikelen 18 en 24 tot 24quater worden bij proces-verbaal vastgesteld door een politieambtenaar of een agent van politie. Het proces-verbaal heeft bewijskracht tot het tegendeel is bewezen. Dat bewijs van het tegendeel mag met alle rechtsmiddelen worden geleverd."* Het toekennen van een bijzondere bewijswaarde aan processen-verbaal, wat actueel niet geval is in de voetbalwet, wordt op geen enkele wijze gemotiveerd in de toelichting. Het wetsvoorstel verlaagt bovendien en tegelijk ook het niveau van deskundigheid en opleiding van de vaststellers die tot de GPI behoren, vermits, naast de politieambtenaren, nu ook het kader van agenten van politie, bevoegd zou worden gemaakt om alle inbreuken op de voetbalwet vast te stellen.

10.1. Ook voor deze bevoegdheidsuitbreiding naar het (lage) kader van agenten, die een veel kortere en zeer beperkte opleiding hebben genoten vooraleer te worden benoemd in het kader van agent van politie, kan geen enkele motivering worden teruggevonden in de toelichting. Nochtans is het onderscheid tussen politieambtenaren enerzijds en agenten van politie anderzijds fundamenteel. Hun bevoegdheden zijn beperkt tot verkeerspolitie, bepaalde opdrachten die hen door de wet op het politieambt zijn toegekend (in essentie een loutere bijstandsfunctie) en toezicht op de gemeentelijke verordeningen¹². Vooraleer via een wetsvoorstel deze beperkte bevoegdheden uit te breiden dienen naar het oordeel van het COC de bevoegde voogdijministers te worden bevraagd, de politiechefs en syndicale organisaties te worden geraadpleegd, het opleidingsniveau wordt herbekeken, enz. ...

De combinatie van enerzijds het naar beneden halen van het niveau van de vaststellers en tegelijk o.a. diens vaststellingen een bijzondere bewijswaarde te verlenen zet de deur open voor tal van problemen en is vragen om moeilijkheden. De kwaliteit van processen-verbaal is nu reeds een belangrijke problematiek bij de GPI, laat staan als men ook nog eens voorgaande kwalijke combinatie

¹² DE RAEDT, E., ROSSEEL, P. en VAN THIENEN, B, De Wet op het Politieambt, Handboek van de politiefunctie en politieorganisatie, Brussel, Politeia, 224, p. 78 en 79.

zou doorvoeren. Eén ander raakt rechtstreeks, niet enkel aan de kwaliteit van de handhaving, maar ook aan de grondrechten van de vermoedelijke overtreeders die zich geconfronteerd zien met vaststellingen die een bijzonder bewijswaarde hebben door ambtenaren die een 'opleiding' hebben genoten, amper die naam waardig.

10.2. Er moet bovendien aan herinnerd worden dat het toekennen van een bijzondere bewijswaarde aan processen-verbaal de uitzondering is en moet blijven: « *En ce qui concerne la force probante des procès-verbaux, la loi distingue les procès-verbaux faisant foi jusqu'à inscription en faux, ceux faisant foi jusqu'à preuve du contraire et enfin ceux qui ne valent que comme simples renseignements ... Dans la pratique, la troisième catégorie englobe la grande majorité des procès-verbaux établis dans le cadre de la police judiciaire, les deux autres catégories constituant davantage des exceptions* »¹³.

De algemene regel is derhalve dat processen-verbaal slechts gelden als loutere inlichting, wat de toepassing is van het beginsel van de vrije beoordeling van de bewijswaarde en de 'robotisering' van de rechterlijke functie verhindert¹⁴. Alle processen-verbaal inzake gemeen strafrecht, van (de meest zware) vermogensdelicten (diefstallen, oplichting, witswassen, enz ...) over geweld (doodslag, slagen en verwondingen, enz. ...)- en/of zedenmisdriven (voyeurisme, verkrachting, enz. ...) hebben **geen** bijzondere bewijswaarde. Vele ervan zijn nochtans vele malen ernstiger en vragen een veel grotere bewijslast dan inbreuken op de voetbalwet.

Door een bijzondere bewijswaarde toe te kennen, maakt men het uitoefenen van de rechten van de verdediging (bewust) een stuk moeilijker: "*Pour cette ... catégorie de procès-verbaux, il y a en quelque sorte renversement de la charge de la preuve et l'inculpé doit démontrer l'inexactitude des constatations de l'agent, ce qui, dans la pratique, est fort malaisé* »¹⁵

In een aantal materies van bijzonder strafrecht werd dit voorzien, gezien de grote volumes aan vaststellingen en processen-verbaal, zoals in het verkeersrecht. Gelet op de massa aan dossiers, ook voor de politierechtbanken en correctionele rechtbanken inzake verkeer, is de ratio legis effectief om de betwisting van de vaststelling moeilijker te maken (of, anders gezegd, de bewijslast van het Openbaar Ministerie lichter te maken) en dus vlotter tot afhandeling van een bepaald groot contentieux aan zaken te kunnen overgaan (zoals in casu de honderden duizenden processen-verbaal inzake verkeer). Een andere en/of bijkomende reden voor het toekennen van een bijzondere bewijswaarde kan de techniciteit of de bewijsproblematiek van de materie zijn, wat bv. geldt in het sociaal strafrecht

¹³ BEERNAERT, M.A, COLLETTE-BASECQZ, N., DELHAISE, E., GIACOMETTI, M., GUILLAIN, C., MACQ, C. et NEDERLANDT, O., Introduction à la procédure pénale, Bruxelles, La Charte, 2024, ISBN 978 2 87403 672 9, p. 137

¹⁴ VERSTRAETE, R. en VERBRUGEN, F. Inleiding tot het Belgische strafrecht en strafprocesrecht, 2e editie, Antwerpen – Gent – Cambridge, Larcier Intersentia, ISBN 978-94-000-1856-3, 2024, p. 528.

¹⁵ BEERNAERT, M.A, COLLETTE-BASECQZ, N., DELHAISE, E., GIACOMETTI, M., GUILLAIN, C., MACQ, C. et NEDERLANDT, O., Introduction à la procédure pénale, Bruxelles, La Charte, 2024, ISBN 978 2 87403 672 9, p. 360

en economisch- en financieel strafrecht: "*De ratio legis is hierin gelegen dat de wetgever de moeilijke bewijsbaarheid van sommige misdrijven heeft willen verhelpen door een bijzondere waarde aan de materiële vaststellingen van deze feiten te hechten*"¹⁶

Bovenvermelde redenen zijn *in casu* helemaal niet in aan de orde in deze beperkte en relatief eenvoudige materie van de voetbalwet. Noch de volumes aan vaststellingen, noch de techniciteit van de inbreuken, noch de bewijsbaarheid is *in casu* een valabel argument. Met ziet dus niet in, en er wordt ook geen begin van motivering gegeven, waarom aan inbreuken op de voetbalwet dergelijke bijzondere bewijswaarde zou moeten worden verleend.

10.3. Het toekennen van een bijzondere bewijswaarde aan de processen-verbaal in het ontworpen artikel 25 voetbalwet dient derhalve te worden geschrapt. Of het opportuun is agenten van politie, die *de lege lata* doelbewust een **beperkte** politiebevoegdheid hebben, met nieuwe bijkomende bevoegdheden te belasten, is vooral een vraag voor de bevoegde voogdijminister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken en Justitie, na daarover intern overleg te hebben gepleegd met de stakeholders, waaronder de Vast Commissie van de Lokale Politie en de syndicale organisaties. Naar het oordeel van het COC is dat, behoudens duidelijke en pertinente motivering, alvast niet het geval. **Ook die uitbreiding wordt derhalve *hic et nunc* in dit wetsvoorstel beter geschrapt.**

De Wet Private Veiligheid

11. Het wetsvoorstel voorziet in een nieuwe onderafdeling 8 van afdeling 3 van hoofdstuk 5 met als opschrift "De veiligheid bij *voetbalwedstrijden*", bestaande uit de drie 'onderonderafdelingen' 1, 2 en 3, met daarin de artikelen 145/1 tot 145/21. Het COC verwijst naar het hoger gestelde onder "A) *Algemene Opmerkingen*" en naar het ter zake uit te brengen advies van de GBA en gaat enkel in op één artikel met een weerslag op het politieel informatiebeheer.

12. Het ontworpen artikel 145/9 WPV voorziet "*De veiligheidsagenten brengen verslag uit aan de politiediensten telkens als zij tijdens de uitoefening van hun activiteiten kennis krijgen van een inbreuk op de voetbalwet, een wanbedrijf of een misdaad*".

Met de inwerkingtreding van het Nieuw Strafwetboek per 01.09.2026 is er geen sprake meer van "*wanbedrijven of misdaden*". Deze benaming dient dus te worden vervangen door de generieke term "*misdrijf*". Deze opmerking is overigens van toepassing op meerdere plaatsen in het wetsvoorstel.

¹⁶ BOCKSTAELE, M., *Processen-verbaal*, Politie Praktijk Boeken, Antwerpen-Apeldoorn, Maklu, 1997, ISBN 90 6215 562 6, n° 177, p. 99.

Rijst ook hier en bij wijze van voorbeeld van het hoger gestelde, de vraag waar, hoe, voor welke bewaartermijn en onder wiens (gegevensbeschermingsrechtelijke) verantwoordelijkheid de door de bewakingsagent in het verslag vastgelegde persoonsgegevens worden verwerkt.

Doorheen het wetsvoorstel wordt ook in het Nederlands verkeerdelijk de benaming "*veiligheidsagent*" gebruikt terwijl het "*bewakingsagent*" dient te zijn.

Voorts is niet duidelijk wat met "*verslag*" wordt bedoeld. Een mondeling verslag volstaat? Of altijd schriftelijk? Het lijkt noodzakelijk steeds een schriftelijk spoor te hebben van de kennisname van een misdrijf door een bewakingsagent.

OM DEZE REDENEN,

Het Controleorgaan op de Politie Informatie,

Verleent een negatief advies,

Advies goedgekeurd door het Controleorgaan op de Politie Informatie op 27 juli 2026.

Voor het Controleorgaan,
De Voorzitter *a.i.*,
Frank SCHUERMANS (GET)